

Presenta:

REGLA DE TRES

De Joan Casas

Dirigit per Ester Nadal

**ESTRENA EL PROPER
26 DE NOVEMBRE
FESTIVAL TEMPORADA ALTA 2009**

**Obra guanyadora del Premi Quim Masó a Projectes
de Producció Teatral 2009**

SINOPSI:

L'acció podria ser que passés a la primera meitat de la dècada dels 60, un primer de setembre, a la caseta d'estiueig que té l'Elisabet, una actriu jove, en una illa de l'arxipèlag (no es diu mai quin arxipèlag, el d'Estocolm potser?).

Ella i la Berta, una altra actriu, han quedat citades per llegir el guió d'una pel·lícula que han de fer juntes. La pel·lícula, per allò que en sabem, s'assembla molt, però molt, a "Persona", d'Ingmar Bergman.

Són dos, però no poden evitar la presència d'un tercer, el Marc, un actor amic d'elles dues. Tots tres havien encetat una carrera prometedora al teatre i al cinema. Però el Marc, ara fa un any just, es va matar en un accident, muntant a cavall.

Es barregen els temps, els espectacles que van fer (L'Electra de Sòfocles, el Ricard III de Shakespeare, els Espectres d'Ibsen, un inquietant text d'autor desconegut, que es titula Coleòpters...), els sentiments que els van relacionar, irrompen en el present, el contaminen.

Les dues actrius llegeixen l'escena clau del guió de la pel·lícula. És allò que havien vingut a fer. Acaben la feina. Es despedeixen.

Hi ha una guanyadora i una perdedora? Alguna de les dues resulta ser "La més forta", com el breu text de Strindberg que Bergman va voler homenatjar amb el seu guió? No és segur. Però potser sí que hi ha algun triomf i alguna pèrdua. De l'ordre dels sentiments. El final parla, potser, de la solitud. De la dels actors, de la dels espectadors, de la dels vius i de la dels morts. Però també de la presència constant, invencible, de l'amor. I de la capacitat extraordinària del teatre de crear una petita realitat inventada i compartida amb els espectadors, durant una hora i mitja, només per la màgia del treball i la presència de les actrius i dels actors.

FITXA ARTÍSTICA:

AUTOR :	Joan Casas
INTÈRPRETS:	Elisabet Vallès Berta Giraut Marc Garcia Coté
DIRECCIÓ:	Ester Nadal
ADJUNTA A LA DIRECCIÓ:	Yvette Vigatà
AJUDANT DE DIRECCIÓ:	Sergi Vallès.
DISSENY D'IL·LUMINACIÓ:	Arantza Flores
ESPAI SONOR:	Dani Carles
DISSENY DE VESTUARI:	Georgina Viñolo
ESPAI ESCÈNIC:	Yvette Vigatà
DISSENY ESCENOGRAFIA:	Alfred Cases
CONST. ESCENOGRAFIA:	Manel Alcántara "Manelet"
PRODUCCIÓ EXECUTIVA:	Sergi Gómez (Ergo Sum Management & Producció)
FOTOGRAFIA:	Alba Lajarín

Un projecte de la CIA. LES MATEIXES

Coproduït per LA TROCA i P.O.R.C

C. Fontanilles 2, ppal. 2a
17001 Girona
T 972 200 564
www.latroca.com

Amb el suport de: NAU IVANOW
ESCENA NACIONAL D'ANDORRA i
L'INSTITUT DEL TEATRE (Servei de Graduats)

*Obra guanyadora del 3er Premi Quim Masó
a projectes de producció teatral.*

Estrena el dia 26 de Novembre de 2009 a la Sala La Planeta,
dins el Festival de Tardor de Catalunya Girona /Salt TEMPORADA ALTA 2009

D'ON SURT "REGLA DE TRES"

Havia deixat d'escriure per al teatre fa més d'una dècada, amb una mica de dolor però sense cap agror, en el moment que em va semblar que no era capaç de concitar les complicitats necessàries perquè les meves provatures dramàtiques trobessin el camí dels escenaris.

I dic sense agror potser perquè l'escriptura dramàtica era per a mi només la penúltima forma de relacionar-me amb aquest art, després d'una llarga experiència que havia començat amb el teatre independent dels anys setanta del segle passat, que havia continuat amb l'exercici de la crítica dramàtica des del 1987 fins al 1992 i que havia culminat amb l'ensenyament a l'Institut del Teatre, al qual encara em dedico.

La vida és procés i és canvi, i cada moment té la seva manera d'establir vincles i relacions.

No me'n podia anar descontent, perquè encara que l'intent no hagués funcionat del tot, i tres peces que considerava interessants no haguessin trobat escena, m'havia endut a casa un parell de premis importants, i tenia algunes obres que s'anaven representant pel món, fora d'aquí, i que encara es representen a hores d'ara a llocs tan improbables com Khabárovsk o Sofia.

I per no deixar d'escriure sempre tenia la poesia, i la narració, i la traducció, que mai no he abandonat.

Però em quedava un rau-rau.

Ara fa un parell d'anys, la Berta Giraut i l'Eli Vallès em van demanar si les volia ajudar en el seu treball final de carrera. Ho vaig fer. D'aquella col·laboració en va sortir *Elles mateixes*, una proposta que va tenir molta vida més enllà del seu origen escolar, que va convertir dues alumnes de l'Institut en dues amigues, i aquell rau-rau, ara sí, en un neguit actiu.

Que per aquells mateixos dies una jova companyia parisenca assumís el risc de traduir al francès una de les meves peces no estrenades ("L'últim dia de la creació"), i la creés a París, va accentuar el neguit.

I l'atzar va voler que en aquella estrena conegués el Marc García Coté, que corria per allà fent d'alumne, aquell any, del Conservatoire de Paris.

No recordo ja qui va picar qui perquè jo m'engresqués i em fiqués en l'embolic d'escriure una peça per a tots tres: la Berta, l'Eli i en Marc. Però el cas és que vaig acceptar el repte i ho vaig provar. I em va costar molt. El rovell m'havia rosegat profundament les juntures d'escriure, i la mà sobre el paper semblava la d'un nen que fa allò de la B amb la A, VA.

REGLA DE TRES de Joan Casas

Jo volia fer una peça per a tres actors joves que parlés de tres actors joves, i que fos una eina perquè tres actors joves poguessin trobar i donar plaer. El propòsit era ben senzill. Ara bé, si d'alguna joventut podia parlar amb una mica de solvència era de la meva, dels referents de la meva, no n'he viscut pas cap altra. Però tampoc no m'interessava la nostàlgia. La distància era la solució, distanciar el marc, distanciar el context. Però com fer-ho?

I vet aquí que un dia em vaig adonar que la Berta i l'Eli tenien, si fa no fa, la mateixa edat que la Liv Ullmann i la Bibi Anderson quan Bergman va fer amb elles *Persona*. Una pel·lícula que sempre m'ha fascinat i que mai no he estat segur d'haver entès del tot, més enllà de la convicció que és una pel·lícula que parla del teatre, del compromís moral que el teatre representa.

De cop va aparèixer un marc possible: dues actrius joves es troben en una casa de l'arxipèlag d'Estocolm, als primers anys seixanta, per llegir el guió d'una pel·lícula que han de rodar juntes: justament el guió de *Persona*... Tenen en comú una carrera breu, però intensa, i un amic o un amor. Un company que un any enrere es va matar en un estúpid accident, muntant a cavall. I de sobte va aparèixer una estructura clàssica de triangle –però amb un vèrtex fantasmal— i el teatre, amb tota naturalitat, es va posar a parlar del teatre, i els fragments que ja havia escrit van trobar el seu encaix, la seva raó de ser.

Després, per acabar de tancar la forma i l'estructura, em vaig adonar amb sorpresa que m'anava molt bé recórrer a alguns estilemes que ja havia fet servir en propostes anteriors i que ara, al cap del temps, em semblaven com la signatura de la meva poètica teatral: les maletes, les fotografies del públic... I la maonesa, miraculosament, lligava.

Vaig entregar el text a la Berta, a l'Elisabet, al Marc, i ara estic mort de por, feliç d'aquesta complicitat jove que m'ha caigut com un regal quan no me l'esperava, però mort de por. Perquè aquests tres no pararan fins a fer-ho. I ho faran amb exigència, amb energia, amb amor.

A veure si encara m'hauré de tornar a dedicar a escriure teatre?

Joan Casas
Barcelona, novembre de 2008

DECLARACIÓ D'INTENCIONS:

Per parlar dels orígens de Regla de Tres , cal explicar necessàriament els inicis del muntatge “Elles mateixes” que vam interpretar l’Elisabet i jo (la Berta) com a treball de final de carrera a l’Institut del Teatre.

Amb l’Eli ens vam conèixer a les aules i teníem clar que volíem fer la tesina plegades. Vam esbossar una petita història per començar un treball de creació, però calia que algú ens supervisés els assajos , ens corregís l’escriptura ...Va ser llavors , quan vam pensar en el Joan Casas. Ell havia estat professor nostre de Teoria i Literatura Dramàtica i a banda d’algunes trobades als ferrocarrils catalans , anant cap a Terrassa,ens coneixíem realtivament poc. Vam reunir-nos un dia els tres per parlar del projecte i ell va començar a venir a alguns assajos.Només teníem unes sabates vermelles sis cadires i una història petita sobre dues dones , però va ser suficient com per què el Joan s’engresqués amb el projecte , fins el punt que es va oferir per escriure’l directament. Agafant alguna de les idees que nosaltres havíem posat sobre la taula , va nèixer “Elles mateixes”, obra que consta de sis escenes elaborades pel Joan i d’uns apartats visuals de creació pròpia que vam confeigir l’Eli i jo durant aquest procés paral.lel entre l’autor i les actrius. L’obra va rodar moltíssim i va fer temporada al Versus Teatre de Barcelona.

Va ser justament en un dels bolos a València , durant una trobada d’escoles de teatre,que l’autor galleg Jose Luís Prieto , ens va veure treballar i ens va oferir un nou text fet a mida per nosaltres. Un altre regal que ens queia del cel i que nosaltres no podíem rebutjar. Així neix “Nines” (“Muñecas”) la segona obra de la companyia Les Mateixes (fent honor al primer text),representada també a Galícia i novament al Versus amb molt bona acollida.

Mentre tot això passava amb el Joan ja havíem parlat de preparar un nou projecte. Ell sempre ens va dir que dos intèrprets era mal número , que per anar bé hauríem de ser com a mínim tres. És llavors que sense dubtar-ho tant l’Eli com jo pensem en el Marc Garcia Coté , company de promoció,amb una visió del teatre molt semblant a la nostra i també un gran enamorat de la manera d’escriure del Joan.

El títol de l’espectacle “Regla de tres” sorgeix gairabé com d’una anècdota que parteix del joc d’explicar que som tres actors o que és el tercer muntatge de la companyia. El Joan ràpidament compra el títol i es posa a escriure. Mentratant , comencem a pensar que seria bo trobar a algú que ho pugués dirigir al mateix temps que cal una producció per aconseguir un espectacle rodó i de qualitat. Amb l’Eli sempre hem treballat amb pocs recursos , dirigint-nos entre nosaltres i amb la importància de la interpretació per damunt de tot. Aquest cop volem que això prevalgui , també , però som conscients que cal fer un pas endavant i la manera de fer-lo és trobant un equip fort.

REGLA DE TRES de Joan Casas

Els tres coincidim en què la manera d'escriure del Joan és senzillament meravellosa. L'ús que fa de la paraula sempre ens ha cridat l'atenció, en el sentit que és molt viva per sí sola i que utilitza un català que no sona quotidià però tampoc arcaic. És un autor amb una llarga trajectòria (que desafortunadament es va retirar un temps del panorama dramàtic) i que fa que defensar les seves paraules sigui un autèntic plaer. La poesia que hi posa així com el sentit de l'humor fa que llisquin soles com si es produís un petit miracle. Per nosaltres és un plaer i un luxe poder-les dir, perquè d'alguna forma no oblidem els autors que són de casa, sobretot si són bons.

Estimem la paraula i sempre ens ha interessat el teatre de text. Els espectacles de petit format amb un bon guió i el convenciment dels intèrprets. I "Regla de Tres" ens convenç i molt.

L'interès de l'obra també rau en que es tracta d'un text per a gent jove on el Joan pensa en la seva pròpia joventut, que acaba sent la nostra. I també en el fet de fer teatre dins el teatre. Això ens diverteix molt i ens permet desplegar registres i alhora entretenir, que al capdavall és pel què ha de servir el teatre. És per això que les escenes se'ns plantejen com un joc.

Un joc on tot allò lluminós es va afeblint o modificant. I on les relacions es teixeixen per sota i es projecten endavant i enrera.

Nosaltres som als inicis i no perdem la il·lusió. I procurarem no perdre-la.

La nostra intenció és que la gent pugui gaudir-ne, tant com ho fem nosaltres. I que l'art sigui viu, com diu el text, a l'escenari i a la platea.

Després de llegir el text, l'Ester Nadal i la Ivette Vigatà decideixen sumar-se al projecte i assumir-ne la direcció.

CURRÍCULUMS:

AUTOR

JOAN CASAS

L'Hospitalet de Llobregat, 1950

és dramaturg, escriptor, traductor literari, articulista i crític teatral. Durant molts anys d'activitat prolífica, ha traduït més de setanta obres de llengües com el francès, l'italià, el portuguès i el grec modern, i també, en col·laboració, del rus i del búlgar.

Fill d'una família de classe treballadora, es formà artísticament en el marc del moviment del teatre independent, entre els anys 1967 i 1982. De seguida començà a dur a terme activitats com a articulista i crític teatral. Des del 1995 és professor de teoria i història del teatre, crítica i escriptura dramàtica a l'Escola Superior d'Art Dramàtic, de l'Institut del Teatre de Barcelona, i ha impartit classe a l'Institut d'Educació Contínua de la Universitat Pompeu Fabra.

És autor de narrativa, poesia i teatre, i algunes de les seves peces han estat traduïdes i representades a l'estranger. Ha realitzat també nombroses traduccions teatrals, versions i adaptacions.

Ha estat distingit amb el Premi Victor Català 1979, de narracions (per *Pols de terrat*); el Premi Miquel de Palol 1985, de poesia (per *Tres quaderns*); el Premi Ciutat de Palma 1986, de poesia (juntament amb Feliu Formosa, per *Amb efecte*); el Premi Ignasi Iglésies 1990, de teatre; el Premi Crítica Serra d'Or (per *Nus*), i el Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi 1993 (per *Nocturn corporal*).

La seva tasca com a traductor ha estat reconeguda amb el Premi Giovanni Pontiero 2003 (per *No entris tan de pressa en aquesta nit obscura*, novel·la d'Antonio Lobo Antunes) i el Premi Jordi Domènech 2005 (per *Tard, molt tard, de nit entrada*, poemari de Iannis Ritsos).

DIRECTORA
ESTER NADAL

Andorra

Actriu, Directora i Directora artística de Escena Nacional de Andorra(ENA)

(extracte)

Diplomada per l'Escola Internacional de Teatre Jacques Lecoq de París. Va estudiar a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Col·legi del Teatre de Barcelona on també ha impartit classes.

Ha treballat com a actriu amb directors com Jordi Mesalles, Calixto Bieito, Yvette Vigatà i Joan Ollé. Des d'el principi de la seva carrera professional, va començar també a treballar com ajudant de direcció, col·laborant amb Jordi Mesalles, Calixto Bieito, Georges Lavaudant al Teatre Nacional de Catalunya, Xavier Albertí i durant els últims anys és l'ajudant de direcció de Joan Ollé en muntatges al Teatre Lliure, Festival Grec, Festival Temporada Alta de Girona i últimament a l'espectacle d'inauguració de la Fira de Frankfurt al Schaufpiel-Frankfurt.

Com a directora d'escena ha treballat amb espectacles de creació i també amb autors com Alfred Jarry, Roald Dahl o Beth Escudé, espectacles que s'han pogut veure a Andorra, Blanes, Barcelona, Foix o París.

L'estiu de 2007 va ser anomenada Directora Artística de la recentment creada Fundació Escena Nacional d'Andorra, gestionada pel Ministeri de Cultura del Govern de Andorra, la Fundació Crèdit Andorrà i el Comú de la Massana, projecte del que va ser una de les impulsores.

ADJUNT A LA DIRECCIÓ

IVETTE VIGATÀ

Perpinyà

Llicenciada en "Llengües Ibèriques" per la Universitat de Perpinyà.

Estudis d'Interpretació al Centre d'Osona de l'Institut del Teatre.

Estudis a l'Escola Jacques Lecoq de Paris.

1975: S'estrena com a actriu a "Acte sense paraules" de S.Beckett amb "La Gàbia Teatre".

Dir. J.Anguera

1975-1980: Idea, organitza i participa als "Cursos de Teatre de Perpinyà" on donen classes, entre altres, Josep Montanyès, Jordi Vilà, Pere Planella i Lluís Pascual.

1980: Entra a la Cia "La Gàbia Teatre" de Vic, com a Actriu, Directora i il·luminadora. És membre d'aquesta Cia. fins a la seva fi, el 1994.

IL·LUMINADORA a les següents obres:

- La cavalcada sobre el llac de Constança. de P. Handke.
- Memòria general d'activitats. de R. Sirera.
- Crònica d'Ann. de J. Borrell
- Rostres coneguts. Sentiments ambigus. de B. Strauss
- El Cant del Boc. de B. Breytenbach.

ACTRIU a les següents obres:

- La Casa d'Ós. de R. Dubillard. Dir. I.Vigatà i J. Anguera
- La cavalcada sobre el llac de Constança. de P. Hadnke. Dir. J. Anguera
- Set i Mig. Creació col.lectiva. Dir. J. Ollé
- Un somni per a Artaud. Sobre textos d' A. Artaud. Dir. J.Anguera
- Fi de Partida. de S. Beckett. Dir. J. Mesalles
- L'Art de la Comèdia. d'E. de Filippo. Dir. J. Mesalles

DIRECTORA a les següents obres:

- La Casa d'Os. de R. Dubillard
- Sr. Picasso, c/ Montcada 16-18. Creació Col.lectiva
- Laura a la Ciutat dels Sants. Adaptació de la novel.la de M. Llor.
- Interior. de M. Maeterlinck
- Invents a dues veus (1). R. Dubillard.
- Invents a dues veus (2). R. Dubillard.

ÚLTIMS MUNTATGES:

1995 ACTRIU a La Migració dels Sentits. Sobre textos de P. Valery amb la Cia. Nadir de Venècia.

1997 CODIRECTORA a El cor menjat de Renada L. Portet. Estrena al Palau dels Reis de Mallorca de Perpinyà.

1998 DIRECTORA de La Venda de Lluïsa Cunillé

1999 DIRECTORA de Ultramarins de Paco Zarzoso.

2000 GUIONISTA del curtmetratge "PARA MIGUELIN", sobre el Tenor Francesc Viñas.

PREMIS

1998 Premi de la Crítica al millor Espai Sonor a l'espectacle "La Venda"

1999 Premi de la Crítica a la millor Direcció per "Ultramarins"

Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Dramàtiques per "Ultramarins"

Premi Serra d'Or d'Arts Dramàtiques per "Ultramarins"

"Ultramarins" va rebre també el Premi a la millor actriu; Àurea Marquez.

ACTRIU

BERTA GIRAUT

Barcelona, 1980

S'ha format a l'**Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona**, a l' **Amsterdam Art Performing School**, i al Col·legi del Teatre. Perfecciona els seus estudis en diferents tallers, Comedia de l'Arte a càrrec de Carlo Bosso , “Veu i Shakespeare” a càrrec de Christine Adaire, “Molière” a càrrec de Carol Rosenfeld, “L’Hort del cirerers” a càrrec d' Anatoli Vassiliev, “La Gavina” a la Central School of Speech and Drama, Londres.

Ha treballat amb **Ever Blanchet** (Demà coneixeràs en Klein) **Teatre Gaudí**

Carles Fernandez (Venedors) **Sala Beckett**

Pere Puig (Bondat) **Biblioteca Nacional de Catalunya**

José Luis Prieto (Nines) **Versus Teatre**

Antonio Morcillo (Fora davant la porta)**Versus Teatre**

Joan Casas (Elles mateixes) **Versus Teatre**

Joan Castells (Les aventures extraordinàries d'en Massagran).**Teatre Nacional de Catalunya**

En televisió ha treballat a “El cor de la ciutat, i a “Majoria absoluta”, i en cinema a treballat en el migmetratge “Veïnes”, de Jan Baca.

ACTOR

MARC GARCIA COTÉ

Barcelona, 1980

Ha estudiat al **Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique** (2005-2006), a París, amb Nada Strancar, Cécile Garcia-Fogel, i Caroline Marcadé. Llicenciat en Art Dramàtic a l'**Institut del Teatre** de la Diputació de Barcelona. Pefecciona els seus estudis en diversos stages, a l' Académie des Arts, a Minsk, amb Serguei Tarassouk, a San Miniato, amb Nikolaj Karpov. Al Laboratoire de Recherche Théâtrale de Strasbourg amb Irina Promptova, Vladimir Ananiev, i Grigory Auerbakh. Grup de treball CODA, dirigit per Fausto Carrillo i Ricard Boluda.

Ha treballat amb **Pep Tosar** (La casa en obres), **Gerardo Vera** (Rey Lear), **Magda Puyo** (Trànsits), **Carles Mallol** (3,27, Seguretat, Stereo), **José Sanchis Sinisterra** (Vagas notícies de Klamm, Flechas del ángel del olvido), **Oriol Broggi** (Els fusells de la senyora Carrà), **Jordi Prat i Coll** (El público).

Ha treballat també, durant cinc temporades, a la sèrie "Ventdelplà" (TV3). En cinema ha treballat en diferents curtmetratges, "Histoire d'eux", "El regreso", "Des ombres sur les murs", "Tous les hommes s'appellent Marlon", "El verano de los electrodomésticos rotos".

ACTRIU
ELISABET VALLÈS
Barcelona, 1979

Llicenciada en Art Dramàtic a l'**Institut del Teatre** de la Diputació de Barcelona.

Becada a San Miniato (Itàlia).

Essent membre de la Companyia La Soga amb Carles Malloí "Stereo" al Teatre Tantarana-tana, "Seguretat" i "3.27" al Versus Teatre, "Finestra a Manhattan" i "Celobert").

Essent membre de la Companyia Les Mateixes amb "Elles mateixes" (Joan Casas i Companyia Les Mateixes) i "Nines" (Jose L. Prieto) al Versus Teatre.

"Radio Pàtera o el Síndrome de Ulisses" (Ginnette Muñoz-Rocha).

Essent membre de la Companyia Pànnik amb "Push-up 1-3" i "Atemptats contra la seva vida" a la Sala Beckett.

"Creeps" (Fermí Fernández) al Teatre Regina.

Docència en diferents escoles de teatre

ESPAI SONOR
DANI CARLES

Ripoll, 1981

Format com a tècnic superior de les Arts de l'Espectacle dins l'especialitat de so per l'Institut del Teatre (Centre del Vallès).

Formació musical (solfeig harmonia, guitarra moderna i bateria).

Pràctiques a l'Opera de Bonn (Alemanya) i a Música Viva (Barcelona)

Com a tècnic de so i llum al "Somni d'una nit d'estiu" al Teatre Borràs i al Teatre Principal. Disseny de l'espai sonor a "Evitant quedar-nos adormits pels racons de les habitacions" (Cia, Atolladero Teatre), "Pol o les campanes", "Robin, Príncep dels lladres", "Vno0" i "Fragndismut" amb la Cia. SarGanTaNa de la qual n'és membre i amb la Cia. Les Mateixes disseny de la banda i espai sonor a "Elles mateixes" i com a tècnic de so a "Nines" (actualment en gira)

Actualment i desde 2006 amb Kola Projects està en projectes com a Cap de Tècnic de la Torre de l'Aigua, la Expo Saragossa 08 i al Teatre Kursal de Manresa, entre d'altres com a instal·lador audiovisual.

DISSENY DE LLUMS
ARANTZA FLORES

Urdain (Navarra), 1981

Fomada com a tècnic superior de les Arts de l'Espectacle dins l'especialitat d'il.luminació per l'Institut del Teatre (Centre del Vallès) i té el grau superior en Realització d'ausuals i espectacles a l'Institut Mendizabala (Vitoria-Gasteiz), amb coneixements de tècniques cinematogràfiques a l'Acadèmia Quince de Octubre (Barcelona).

Assistent d'il.luminació al Teatre Nacional de Catalunya (2004 fins l'actualitat).

Cordinadora tècnica del Festival "Novembre Vaca" i dissenyadora d'il.luminació en el seu espectacle itinirenant "Merçè, viatge i desig" del Projecte Vaca al Palau Robert, cap tècnic de sala al Festival internacional "Magdalena 07" (Barcelona) i tècnica d'il.luminació en gira de "La flauta màgica", "Cançó d'amor i de guerra", "La Bohème", "Macbeth", "La cerenentela", "Un ballo in maschera", "La Traviata" entre d'altres, amb Els amics de l'Òpera de Sabadell.

Tècnic d'il.luminació "De cap a peus" de Cia. De cap a peus Milenium S.L. i "Delicado abismo" de Cia. Pepe Hevia al Festival de Dansa de Terrassa.

Disseny d'il.luminació a "Elles mateixes" i tècnic a "Nines" (actualment en gira) de la Cia. Les Mateixes.

